

[Horn.]

siden af min forgænger, og jeg har selv 8—9 år senere rejst den og for et par år siden pirret lidt ved den. Det drejer sig om statens tilskud til de højere skoler, realskoler og gymnasieskoler, altså dels statens, dels kommunernes. Der er nedsat et udvalg for nogle år siden til at beskæftige sig med denne sag, fordi ordningen rummer en stor uretfærdighed overfor kommunerne. Jeg beder den højtærede undervisningsminister om at fyre lidt op under det udvalg. Det er lovet mig engang, at der skulle blive fyret op, men det var ganske vist i tørvefyringstiden. Hvis man kunne fyre lidt kraftigere nu, så udvalgsarbejdet hurtigt kunne blive færdigt, var det ønskeligt. Den uretfærdighed bør ikke vedblivende bestå. Jeg går ud fra, at der ikke kan være tale om, at københavnske embedsmænd saboterer en ordning af disse forhold.

Niels Ibh: Når jeg har bedt om ordet her, er det for at henlede den højtærede indenrigsministers opmærksomhed på de bestemmelser, hvorefter højskoleelever skatteansættes. Højskoleelever flytter kun på midlertidigt flyttebevis, og før 1942 var det sådan, at eleverne betalte deres skat til hjemstedskommunen, der i mange tilfælde eftergav dem et kvartal. Men i 1942 udsendte indenrigsministeriet et cirkulære om, at eleverne var skattepligtige i opholdskommunen, når de opholdt sig der ved begyndelsen af et kvartal. Det blev for vinterholdene, der begynder til november, januar kvartals skat, de skulle betale i opholdskommunen, og ifølge skattelovene skulle de, der var sat i skat til kommunen i nævnte kvartal, optages på mandtalslisten for det kommende år i opholdskommunen. Det medførte, at de kommuner, der har højskoler eller efterskoler indenfor deres område, skulle opkræve statsskatten fra april i det kommende år og skatteåret ud, og da var eleverne forlængst spredt over hele landet, og opkrævningen af statsskatten var vanskelig at gennemføre.

De kommuner, der har skolerne, gik så til skattemyndighederne og fik lov til at lade være med at optage eleverne på mandtalslisten for det kommende år og fik udvirket, at de skulle optages på mandtalslisten i hjemstedskommunen. Jeg synes, at en logisk konsekvens måtte være, at eleverne heller ikke skulle betale skat til opholdskommunen, hvor de opholder sig på midlertidigt flyttebevis. Opholdskommunerne har indirekte en stor fordel ved at have skolerne indenfor deres område,

idet elevernes forbrug kommer kommunens næringsdrivende tilgode.

Sagen har været drøftet på Viborg amts sognerådsforeningers generalforsamling for 2 år siden, og de ca. 1 000 kommunalbestyrelsesmedlemmer, der var tilstede, tilkendegav enstemmigt, at de ønskede en anden ordning af spørgsmålet og pålagde formanden for sognerådsforeningerne at føre spørgsmålet frem gennem De samvirkende Sognerådsforeninger i Danmark. Om det er sket, ved jeg ikke, men jeg synes, at der trænges til en reform på det pågældende område, og jeg vil meget henstille til den højtærede indenrigsminister, at problemet tages op til undersøgelse, da jeg synes, at det er urimeligt først at give tilskud til elevernes skoleophold og så bagefter tage skat af dem i opholdskommunen.

Karl M. Andersen: Der er under den forløbne del af finanslovdebatten rejst mange problemer til overvejelse af regering og rigsdag, men der er endnu et problem, som jeg ønsker at henlede den højtærede regering og det høje tings opmærksomhed på. Det er problemerne for vor ungdom og særlig de vanskeligheder, den står overfor, når den skal stifte selvstændige hjem.

Jo mere indsigt jeg får i politik, des mere står det klart for mig, at den politik, der har været ført i dette århundrede, og som stadig føres, er bygget på en stor fejltagelse. De ledende politikere har i lovgivningsarbejdet nærmest kun haft og har stadig kun øje for dem, der har ejendom, og dem, der har haft virksomhed og arbejde, men fuldstændig glemt at overveje, hvilke konsekvenser denne lovgivning ville få for ungdommen og de kommende slægter. Man har været opmærksom på de vanskeligheder, landbruget har kæmpet med, og har gennemført love til lettelse af dets forpligtelser overfor samfundet uden at tænke over, at disse lettelser ved første ejerskifte blev kapitaliseret til højere ejendomspriser, så disse lettelser kun kom sælgerne tilgode og blev til øget gæld for køberne. Jo flere lettelser man har gennemført i landbrugets grundbyrder, des mere gæld har den kommende generation fået.

I faglig dygtighed har den danske bonde verdensry og med rette. I den forløbne del af dette århundrede har landbruget gjort kolossale fremskridt i produktion og rationalisering, men desværre er disse fremskridt ikke kommet den fremrykkende ungdom tilgode. Disse fremskridt er ligesom lovfæstede lettelser i landbrugets grund-